

GENEESKUNDIGE HULP ENZ. AAN MILITAIREN DOOR BURGER
GENEESHEEREN.

In den laatsten tijd is het eenige malen voorgekomen, dat door burgergeneesheeren, die aan militairen heel- of geneeskundige hulp hadden verleend, een declaratie werd ingediend aan het Departement van Defensie of aan mijn bureau. In den regel kunnen echter deze declaraties op grond van de bestaande bepalingen niet worden voldaan. Ten einde in den vervolge dergelijke, voor deze geneesheeren, onaangename ervaringen te voorkomen, zij medegedeeld, dat militairen, die in een plaats vertoeven, waar niet door het Departement van Defensie in de geneeskundige verzorging is voorzien, slechts recht hebben op geneeskundige hulp enz., indien zij ter plaatse voor dienst verblijven. Verlof of bewegingsvrijheid ter plaatse, wordt niet als dienst beschouwd.

N. A. A. VAN DE ROEMER.

Dir. off. v. gez. 2e kl,

EEN VRAAG.

Naar aanleiding van het ingezondene van dr. HUESE in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van de vorige week en het onderschrift der Specialisten Commissie, wensch ik de volgende opmerkingen te maken.

Zooals dr. HUESE de woorden heeft opgevangen in de vergaderzaal zijn ze niet door mij gebruikt. Als de S. C. dus even het stenographisch verslag dier vergadering had nagegaan, zou het haar gemakkelijk gevallen zijn om den juisten zin mijner opmerkingen weer te geven en zou het juiste licht op een en ander gevallen zijn. Nu dit niet is geschied, moet ik deze zaak wat uitvoeriger uiteenzetten, omdat dit noodig is tot goed begrip van het verband, waarin ik het woord „slordig” heb gebruikt.

1°. In Juli wordt een begrooting der S. C. door de algemeene vergadering voor 1935 aangenomen, waarin het salaris van den half-ambtenaar dier Commissie aangegeven wordt krachtens het benoemingsbesluit van 1932, namelijk een maximum van f 5000. Dit maximum zou in 1936 bereikt zijn. Daarenboven ontving deze half-ambtenaar nog $8\frac{1}{2}$ pCt. voor premievrij pensioen.

2°. In September 1934 komt het bestuur der S. C. met voorstellen voor salarisverhooging met f 1500 en een verhoudingsgewijze verhooging van het premievrije pensioen, met terugwerkende kracht over 1934 en wenscht de verhooging gedeeltelijk door de Maatschappij in haar geheel te doen dragen. Het salaris van den half-ambtenaar zou dan ineens op het maximum gebracht worden en bovendien nog f 1500 daarenboven; derhalve f 6500 + ruim f 500 voor pensioen. In totaal dus een salarislust van ruim f 7000 (op een begrooting van f 10.000).

3°. Na opmerkingen van de Geldmiddelencommissie, worden de voorstellen gewijzigd. Er wordt niet meer op een bijdrage van de Maatschappij gerekend, want men kan alles zelf betalen. Immers er is een saldo over 1934 van f 6000, deelt het bestuur ons mede.

4°. Het saldo f 6000, over 1934, blijkt slechts groot te zijn: f 2240. De salarisverhooging van f 1500 + $8\frac{1}{2}$ pCt. pensioentoeslag, kon van dit bedrag ruim f 1600 vorderen. Daar het dringend noodig is, dat ook de specialisten een weerstandsfonds verkrijgen, zou er geen geld zijn om dit snel te vormen en zou dit alleen kunnen als de contributie verhoogd werd.

De taak van de Geldmiddelencommissie is: toezicht houden en van voorlichting dienen. Op de vergadering van de specialisten te Amsterdam heb ik mij uitsluitend op dit terrein bewogen. Ik heb er namelijk de Geldcommissie op gewezen, dat voor ons niet vaststaat, dat het werk van den secretaris zoo is toegenomen, dat een dergelijke salarisverhooging noodzakelijk is. Op die vergadering is dit m.i. ook niet voldoende door het bestuur gemotiveerd. Het waren geen cijfers, maar persoonlijke indrukken, welke den doorslag gaven. Maar dat is iets wat de Geldcommissie niet verder regardeert.

Wèl moest er op gewezen worden, dat men dan veel beter een vol-ambtenaar kan